

[Arbejdsministeren]

c) Der indføres en ordning, hvorefter den, der bliver uforskyldt ledig efter længerevarende arbejdsforhold, inden for den første måned selv får mulighed for med bistand fra arbejdsformidlingen – uden vægringstrussel – at undersøge mulighederne for en ny og tilsvarende beskæftigelse. Det er en forudsætning, at arbejdsformidlingen ikke inden for det pågældende tidsrum kan anvise en sådan beskæftigelse.

d) De anerkendte arbejdsløshedskasser indrages i højere grad end hidtil i arbejdet med at yde bistand til langvarigt ledige medlemmer med henblik på at opretholde deres erhvervssevne og tilknytning til arbejdsmarkedet. Der tænkes på tilbud om uddannelse, genoptræning etc.

Endvidere tilsigtes med lovforslaget en række øvrige ændringer. Der er bl. a. tale om indførelse af repræsentation for kommunerne i arbejdsmarkedsnævnene, om tydeliggørelse af enkelte af lovens bestemmelser, om ændringer af teknisk-administrativ karakter, for så vidt angår statens tilsyn med de anerkendte arbejdsløshedskasser, og om en skærpelse af de anerkendte arbejdsløshedskassers ansvar i tilfælde, hvor der med urette er udbetalt dagpenge.

Idet jeg i øvrigt skal henvise til forslaget og de dertil knyttede ret udførlige bemærkninger, vil jeg gerne anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af:

Forslag til lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m. v.
(Lovforslag nr. L 148. Fremsat 10/1 78).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 2 og 3 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m. v.

(Lovforslag nr. L 149. Fremsat 10/1 78).

3) Første behandling af:

Forslag til lov om ligestillingsrådet.

(Lovforslag nr. L 146. Fremsat 10/1 78).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling**Inge Fischer Møller (S):**

Jeg vil gerne indlede med at sige, at vi i socialdemokratiet er meget glade for de tre lovforslag, der nu er til behandling. Det er vigtigt og nødvendigt, at der endelig tages skridt til helt generelt gennem vores lovgivning at komme kønsdiskrimineringen til livs på det meget vigtige område, der hedder arbejdslivet.

Vigtigst er nok lovforslag nr. L 148. I den offentlige debat er der blevet sagt meget om ligestillingsdirektivet, og der er blevet sagt meget, der er rigtigt, og meget, der er forkert. Det, der er formålet med forslaget, er, at det bliver forbudt at gøre forskel på mænd og kvinder, både direkte og indirekte. Forbudet gælder stort set alle forhold i arbejdslivet. Det vil f. eks. være forbudt at annoncere ledige stillinger efter køn, at ansætte efter køn, at forfremme efter køn, at fastsætte arbejdsvilkår efter køn og at afskedige efter køn, herunder at afskedige på grund af graviditet. Jeg tror nok, det sidstnævnte er en af de vigtigste regler, for det har nok i praksis været det allerstørste handicap for kvinderne, at de på arbejdsmarkedet ikke har været beskyttet mod følger af de afbrydelser, der har været nødvendige i ansættelsesforhold som følge af graviditet og fødsel.

Loven giver også mulighed for positiv særbehandling, det vil sige særlige foranstaltninger til fordel for det ene køn. Man må nok erkende, at denne regel vil få størst betydning for kvinderne, for, at vi opnår den reelle ligestilling. Af forslaget fremgår, at beslutninger om en positiv særbehandling skal træffes af arbejdsministeren efter høring af ligestillingsrådet.

Helt realistisk må man sige, at dette forslag nok ikke medfører den ligestilling, vi ønsker, men det er en god begyndelse. Mit eget ønske er, at det ikke var nødvendigt at behandle et lovforslag som det, der er fremlagt, men vi må desværre erkende, at det er nødvendigt. Her skal jeg indskyde, at arbejdsmarkedets parter er enige i fremsættelsen af forslaget.